

РЕШЕНИЕ

№ 166

гр. Габрово, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Боян Хр. Косев

при участието на секретаря Валентина М. Илиева
като разгледа докладваното от Боян Хр. Косев Гражданско дело №
20224210101153 по описа за 2022 година

Производството е по реда на част II, дял I ГПК.

Образувано е по искова молба на ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс груп“, ЕИК 000694286, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. „Позитано“ № 5, предявена срещу „Мирон“ ЕООД, ЕИК 128605643, със седалище и адрес на управление: гр. Габрово, ул. „Брянска“ № 56, вх. Г, ет. 5, ап. 10 за заплащане на сумата 5000 лева, частичен иск от обща претенция от 18144.39 лева – заплатено по имуществена застраховка обезщетение за вредите, причинени на превозван товар, за които отговорност носи превозвачът „Мирон“ ЕООД.

В исковата молба се твърди, че ищецът сключил с „Витопласт“ ООД застраховка „Карго“, по силата на която по време на превоз по шосе от Румъния до България покривал рисковете от увреждане на товари по отношение на 30 палета – съдържащи 140 000 бр. кори за яйца, с бруто тегло 8838 кг., съгласно застрахователен сертификат № 110119881188 от 05.10.2021 г. Застрахованият „Витопласт“ ООД сключило с ответника „Мирон“ ЕООД договор за превоз на стоки с товарен автомобил тип „Хенгер“, с рег. № Y 0161AC/Y5113EE. По време на извършване на превоза - на 06.10.2021 г. около 01.30 часа водачът на товарния автомобил катастрофирал в региона на гр. Плевен на първокласен път I-3 „Бяла - Ботевград“, при км. 74+800 в посока гр. Плевен, като се ударил в крайпътно дърво. В резултат на настъпилото ПТП били увредени 20880 бр. 5 палети картонени кори за яйца; 28800 бр. 6 палети кутийки за яйца; 28800 бр. кутийки за яйца; 58240 бр. кутийки за яйца, за което бил съставен

авариен протокол № 5164 от 20.10.2021 г..

За настъпилото застрахователно събитие „Витопласт“ ООД предявило пред ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс груп“ претенция за заплащане на застрахователно обезщетение за увреждането на превозвания товар в размер 18144.39 лева, във връзка с която при ищеца била образувана щета № 110221212100152 и след преглед на представените към претенцията документи и извършване на оценка на щетите, на 14.01.2022 г. на застрахованото лице било изплатено застрахователно обезщетение в претендирания размер, с което встъпил в правата на увреденото лице срещу причинителя на вредата „Мирон“ ЕООД. Процесната сума от 5000 лева, представляваща частичен иск от обща претенция от 18144.39 лева се претендира от превозвача на товара „Мирон“ ЕООД, който отговарял за уреждането на стоката от момента на приемането ѝ за превоз до момента на доставката до крайния получател.

В законоустановения срок, предвиден в чл.131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, в който изразява становище за недопустимост, евентуално за неоснователност на предявения иск. Счита, че предявеният иск е недопустим тъй като настъпилото застрахователно събитие се покривало от сключения застрахователен договор със ЗК „Уника“ АД, което следвало да носи отговорност за възстановяване на щетите.

Възражението е неоснователно:

Процесуалната допустимост на иска се обуславя от наличието на правен интерес, който произтича от твърденията на ищеца, които следва да сочат на съществуването на нарушено негово право, на което в производството да се даде защита. В случая, ищецът твърди, че в правната му сфера е налице неудовлетворено вземане по отношение на посочения ответник. Тези твърдения са достатъчни за наличието на правен интерес. Въпросът дали ответникът е страна по спорното материално правоотношение е въпрос по същество, но не и по допустимост.

По същество оспорва предявения иск по основание и размер, като поддържа, че не били налице предпоставките за суброгиране на ищеца в правата на увреденото лице. Оспорва и размера на претендираното обезщетение като несъответно на действително претърпените вреди.

Третото лице помагач на ответника - ЗК „Уника“ АД изразява становище за неоснователност на предявения иск.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Между страните не се спори и от представената абонаментна полица № 110119881, се установява, че между ищеца ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс груп“ и трето за спора лице - „Витопласт“ ООД, ЕИК 131298962, било постигнато съгласие

застрахователят да осигури застрахователно покритие на товари по време на превоз, като отговаря за вреди, възникващи по време на превоза, независимо от вида на превозното средство, за загуба или повреда при настъпване на рисковете, уговорени в договора. Застрахователното покритие се осигурявало от „склад до склад“. Съгласно абонаментната полица е сключена и застрахователна полица № 110119881188 от 05.10.2021 г. за товар, представляващ 30 палета – съдържащи 140 000 бр. кори за яйца, с бруто тегло 8838 кг., превозван от Румъния до гр. София, България, с товарен камион Y0161AC/Y5113EE, с покритие на всички рискове от склад до склад.

Видно от международна товарителница при условията на Конвенцията относно договора за международен превоз на стоки по пътищата (CMR), на 05.10.2021 г. от склад на изпращача Dentas Romania S.R.L на превозвача „Мирон“ ЕООД били предадени 30 палета кори и кутии за яйца, с бруто тегло 8838 кг., които да бъдат доставени до разтоварен пункт в гр. София, България. В товарителницата е вписан регистрационния номер на МПС, с който да се осъществи превоза – Y0161AC/Y5113EE.

От представения протокол за ПТП с пострадали лица от 13.10.2021 г., съставен от ст. инспектор Р. Тодоров при МВР – гр. Плевен, се установява, че на посочената в протокола дата – 06.10.2021 г., в 01.30 часа, на първокласен път I-3 „Бяла - Ботевград“ на км. 74+800 посока към гр. Плевен водачът на товарен автомобил „Рено Магнум 11Ц“ с рег. № Y0161AC с прикачено ремарке с рег. № Y5113 EE – Илко Пеев Иванов излиза извън пътното платно и се удря чело в странично дърво, като в резултат на настъпилото ПТП е починал водача на товарния автомобил и са причинени щети по ППС и товара в ремаркетото – 30 палета кори и кутии за яйца, с тегло 8838 кг. са разпилени около ППС и пътното платно.

В резултат на отправена от застрахованото лице „Витопласт“ ООД, гр. София, претенция за изплащане на обезщетение за настъпилата цялостна повреда на товара, застрахователят ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс груп“ му заплатило застрахователно обезщетение в размер на 18144,39 лева с преводно нареждане от 14.01.2022 г., съгласно щета № 110221212100152.

Видно от застрахователна полица № 21015400103/20.07.2021 г. между ответника „Мирон“ ЕООД и третото лице помагач – „Уника“ АД възникнало правоотношение по имуществена застраховка „Отговорност на автомобилен превозвач“, валидно за периода 20.07.2021 г. – 19.07.2021 г., със съдържание задължението на застрахователя да покрие отговорността на „Мирон“ ЕООД като превозвач с товарен автомобил с рег. № Y0161AC и ремарке с рег. № Y5113EE. Застрахователното покритие било съгласно Конвенцията относно договора за международен превоз на стоки по пътищата (CMR).

За уреждане на регресната претенция, ищецът отправил до ответника „Мирон“ ЕООД покана за плащане на част от изплатеното обезщетение в размер на 12741,84

лева без увеличението по полицата, както и аварийна такса в размер на 380 лева, или общо 13121,84 лева.

В производството е прието заключение на съдебна оценителна експертиза, което съдът кредитира като обосновано и съответно на останалия доказателствен материал, поради което и основава изводите си на същото. Вещото лице заключава, че процесните стоки не се търгуват на борси в България, като стойността на предадените за превоз стоки по текущата цена на пазара към 05.10.2021 г. при отчитане на разликата от 15.2 % съгласно официалния индекс на инфлацията при данни от НСИ е в размер на 18688,40 лева.

Други доказателства от значение за правния спор не са ангажирани.

Относно иска с правна квалификация чл. 410, ал. 1 КЗ вр. чл. 17, т. 1 вр. чл. 23 Конвенция CMR.

Съгласно чл. 410, ал. 1 КЗ, с плащането на застрахователно обезщетение, застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Следователно, основателността на предявения иск, се обуславя от кумулативното наличие на елементите: договор за имуществена застраховка „Карго“, плащане от застрахователя по реализиран покрит риск в рамките на сключеният договор, деликтна отговорност на ответника.

От събраните доказателства по делото се установява наличието на всички елементи от фактическия състав, пораждащ регресното право на ищеца.

Налице е валидно застрахователно правоотношение между ищеца и трето за спора лице – „Витопласт“ ООД, в рамките на което застрахователят се задължил да престира обезщетение за реализиран риск по отношение на превозван с МПС Y0161AC - Y5113EE товар, представляващ 30 палета – съдържащи 140 000 бр. кори за яйца, с бруто тегло 8838 кг., настъпил от момента на натоварването му на 05.10.2021 г. до доставянето му в крайната точка на местоназначението – гр. София, България. Посоченият договор за застраховане срещу рисковете на превоза, уреден в чл. 419 КЗ, покрива всички рискове, на които е изложен превозваният товар. Този договор представлява вид имуществено застраховане на вещи и има за цел да покрие вредите, нанесени на превозвания товар, независимо от причините за увреждането и наличието на вина на превозвача. Превозваният товар се застрахова по пазарната цена, която има в местоназначението - чл. 419, ал. 2 КЗ и, ако не е уговорено друго, застрахователният договор влиза в сила с предаването на товара за превоз - 419, ал. 3 КЗ. Застраховката покрива вредите, причинени на товара, а не отговорността на превозвача. Такава е именно сключената от „Витопласт“ ООД с ищеца ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс груп“ имуществена застраховка.

Страните по „Карго“ застраховката изрично предвидили отговорността на

застрахователя да има действие „от склад до склад“, което съставлява предвиденото „друго“ по смисъла на чл. 419, ал. 3 КЗ и по тази причина застрахователното покритие не се изключва при прекъсване на превоза или отклонение от пътя (обичайния маршрут на превоза).

Страните не спорят, че в резултат на настъпило на 06.10.2021 г. ПТП е повреден товара, заедно с транспортното средство, в което същият се е намирал, поради което и за ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс груп“ е възникнало задължение да заплати обезщетение в полза на застрахованото лице - „Витопласт“ ООД, което задължение е изпълнено с престиране на сумата 18144,39 лева.

С извършеното плащане на застрахователно обезщетение ищецът – застраховател по застраховка „Карго“, встъпва в правата на увреденото лице („Витопласт“ ООД) срещу прекия причинител на щетата - превозвача „Мирон“ ЕООД (чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ) до размера на престираното на обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Договорът за превоз е сключен при условията на Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (Конвенция CMR), съответно в застрахователния договор изрично страните уговорили, че покритието по същия е съобразно тази конвенция. В случая с настъпилото ПТП е реализирана хипотезата на пълна загуба на товара, а няма съмнение, че на основание чл. 17, т. 1 Конвенция CMR превозвачът е отговорен за цялостната или частична липса или повреда на стоката от момента на приемането ѝ за превоз до този на доставянето ѝ, както и за забавата при доставянето ѝ.

В решение № 118 от 20.07.2017 г. по т. д. № 2179/2016 г., Т. К., I Т. О. на ВКС е разяснено, че в Конвенция CMR е уредена отговорността на превозвача спрямо правоимащия при липса или повреда на стоката, като в нормата на чл. 17 са уредени случаи на освобождаване от отговорност, които произтичат от грешки на правоимащия (такива не се твърдят), недостатък на стоката (неприложимо в случая), обстоятелства, които превозвачът не е могъл да избегне, не е могъл да преодолее последиците им или от особени рискове, посочени в Конвенцията. По силата на правилото на чл. 17, т. 3 на Конвенция CMR за освобождаване от отговорност превозвачът не може да се позовава на недостатъци на превозното средство, с което си служи за извършване на превоза, нито на грешки на лицето, от което е наел превозното средство, или на негови служители, както и отговорността му може да бъде ангажирана, ако факторите, за които отговоря, са допринесли за настъпване на щетата - чл. 17, т. 5 на Конвенцията. Следователно уредбата на отговорността на превозвача по Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки предвижда ангажиране на отговорност за щети, настъпили вследствие на обективни обстоятелства (такива, които са могли да бъдат избегнати, включително и при недостатъци на превозното средство), както и

виновна отговорност, но с разграничение съобразно с факторите, допринесли за настъпването на щетата (чл. 17, т. 2 и т. 5).

В този смисъл за застрахователния риск и за обема на отговорността на застрахователя по застраховка „Отговорност на превозвача“ следва да се съобрази практиката на ВКС по решение № 15/01.06.2012 г. по т.д. № 279/2011 г. на ВКС, I Т. О. Функционалната обусловеност на застрахователната отговорност по застраховка „Отговорност на превозвача“ от отговорността на превозвача по договор за превоз, за който се прилага Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки, налага извод, че застрахователно обезщетение по тази застраховка се дължи както при виновни действия на превозвача, така и при отговорност без вина на превозвача за причинени на трети лица щети по време на превоза.

В обобщение - отговорността на застрахователя по застраховка „Отговорност на превозвача“ е обусловена от отговорността на превозвача по Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки, когато обект на застраховането са стоки, за превоза на който се прилагат правилата на Конвенция CMR.

При доказана цялостна повреда на превозвания товар, ответникът е този, който носи тежестта да установи осъществяването на факти, обуславящи отпадането на отговорността на превозвача. Такива факти не се твърдят и не се доказват. Твърдението на третото лице помагач ЗК „Уника“ АД, че е възможно служителят на превозвача да е употребил алкохол или да е превишил времето за управление и да не е спазил задължителните почивки или да му е прилошало внезапно не опровергават, а потвърждават извода, че превозвачът носи отговорност за повредата на превозвания товар. Отделно от горното такива възражения на третото лице помагач ЗК „Уника“ АД са ирелевантни за настоящото производство тъй като няма предявен обратен иск от „Мирон“ ЕООД срещу него и същите касаят реализиране на отговорността му като застраховател, който е дал съгласие да покрива отговорността на превозвача по съществуващото между тях застрахователното правоотношение. Осъществяването, на който и да било от тези факти не обуславя отпадане отговорността на превозвача по отношения на товародателя, но може да има значение за отговорността на третото лице помагач в отношенията му с превозвача. Реализирането на тази отговорност обаче не е предмет на настоящото производство.

По отношение обема на отговорността на ответника - превозвач следва да се има предвид следното. По аргумент от чл. 386, ал. 2 КЗ, която норма предвижда, че обезщетението трябва да бъде равно на размера на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, се извежда принципът за реална обезвреда на вредите на застрахованото имущество. В приложението му, съдът намира, че при настъпване на застрахователно събитие - покрит риск по договор за имуществено застраховане, дължимото обезщетение следва да бъде изчислявано по пазарната

стойност на претърпяната вреда към момента на настъпване на събитието. В резултат на реализирания риск, правната сфера на „Витопласт“ ООД е увредена със стойността на повредената транспортирана стока – 30 палета – съдържащи 140 000 бр. кори за яйца, с бруто тегло 8838 кг.

С решение от 08.07.2010 г. по търг. дело №652/2009 г. на I-во ТО, ВКС, постановено по реда на чл.290 ГПК и представляващо задължителна практика на ВКС, по аргумент от чл.280, ал.1, т.1 ГПК и т. 1, ТР № 1/2009 г., е прието, че при съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие, като ползва заключение на вещо лице.

В случая, съгласно чл. 25, т. 1 вр. чл. 23, т. 1 и т. 2 Конвенция CMR, когато превозвачът дължи обезщетение за повреда, това обезщетение се изчислява според стойността на стоката на мястото и по времето, когато е била приета за превоз, т. е. към 05.10.2021 г. Стойността на стоката се определя по борсовия курс или при липса на такъв - по текущата цена на пазара, или при липса на такава - по обичайната стойност на стоките от същия вид и качество. Съгласно чл. 25, т. 1, б. „а“ Конвенция CMR обезщетението не може да надвишава сумата, която би се получила при цялостна липса, когато цялата пратка е обезценена от повредата. Съгласно кредитираното заключение на съдебно-оценителната експертиза стойността на повредената стока към момента на натоварването ѝ (05.10.2021 г.), определена по текущата цена на пазара възлиза на сумата 18688,40 лева, която сума определя обема на отговорността на превозвача.

Застрахователят по имуществена „Карго“ застраховка встъпва в правата на увреденото лице до размер на платеното обезщетение, но само доколкото това обезщетение не надвишава размера на действително претърпените вреди (действително дължимото обезщетение). При това положение отговорността на ответника следва да бъде ангажирана за обезщетението, определено по правилото на чл. чл. 25, т. 1 вр. чл. 23 Конвенция CMR, тъй като превозвача „Мирон“ ЕООД не може да бъде задължен да престира обезщетение над размера на действителните вреди.

По изложените съображения предявеният иск е основателен до пълния предявен размер за сумата 5000 лева, частичен иск от обща претенция от 18144,39 лева, представляваща стойността на повредения товар, представляващ 30 палета – съдържащи 140 000 бр. кори за яйца, с бруто тегло 8838 кг.

С оглед изхода на спора, право на присъждане на разноските за производството се поражда за ищеца, в приложение на чл. 78, ал. 1 ГПК, който доказва извършени разноски в общ размер от 1196 лева, формиран от заплатена държавна такса в размер на 200 лева, заплатено адвокатско възнаграждение в размер 696 лева и внесен депозит

за възнаграждение на вещо лице в размер на 300 лева.

Така мотивиран, Габровски районен съд,

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Мирон” ЕООД, ЕИК 128605643, със седалище и адрес на управление: гр. Габрово, ул. „Брянска” № 56, вх. Г, ет. 5, ап. 10, да заплати на ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс груп”, ЕИК 000694286, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. „Позитано” № 5, на основание чл. 410, ал. 1 КЗ вр. чл. 17, т. 1 вр. чл. 23 Конвенция CMR, сумата 5000 лева, частичен иск от обща претенция от 18144.39 лева – регресно вземане за престирано на застраховано лице обезщетение за повреден превозван товар, представляващ 30 палета – съдържащи 140 000 бр. кори за яйца, с бруто тегло 8838 кг., предаден на ответника на 05.10.2021 г., заедно със законната лихва върху главницата от предявяване на исковата молба – 10.05.2022 г. до окончателното ѝ погасяване, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата 1196 лева – разноси за производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Габрово в двуседмичен срок от връчването му на страните и е постановено при участието на ЗК „УНИКА” АД, ЕИК 040451865, със седалище гр. София - трето лице помагач на ответника „Мирон” ЕООД, ЕИК 128605643.

Съдия при Районен съд – Габрово: _____